

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΒ' ΚΥΚΛΟΣ

ΣΕΙΡΑ Α'

ΕΚΔΗΛΩΣΗ 10^η

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΠΕΡΙΛΗΨΗ – ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Μέρος α

Το νέκρωμα του Νεοελληνισμού θάπτεται. Κανείς δεν κλαίει στην ταφή του – στενοχωρούνται μόνο όσοι κέρδιζαν από το Παραμόρφωμα παρασιτούντες στο κορμί της κοινωνίας. Αυτοί οι «όσοι» είναι το ανίκανο Σύστημα, οι élites της Αναξιοκρατίας, ο διεφθαρμένος Παλαιοκομματισμός, η οικονομική κρατικοδίαιτη ολιγαρχία και τα εξαρτήματά της, τα φεουδαρχικά κλιμάκια σε όλους τους τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας – είναι η Φαυλοκρατία.

Το Σύστημα της Φαυλοκρατίας κατέρρευσε. Με ένα φύσημα κρύβεται. Ένα βράδυ πριν λίγο καιρό είχε εξαφανιστεί. Θα ψάχναμε να βρούμε υπουργούς την άλλη μέρα όπως το 1974. Πήρε ένα περιθώριο στη ζωή του βρυκόλακα που έχει σαν ζωντανός νεκρός με τη διασωλήνωσή του στην Ευρωζώνη και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Απεμπόλησε την κυριαρχία και ανεξαρτησία της χώρας. Η Φαυλοκρατία μας απομύζησε, μας εξευτέλισε, και τώ ρα μας υποδούλωσε. Η Επανάσταση των Δημιουργών ν θα σαρώ σει τους Φαυλοκράτες του

status

quo

.

Η Κοινωνία περιφρονούσε και (όσο μπορούσε) απέφευγε και κοροϊδευε το Σύστημα. **Στη χώρα υπάρχουν δύο βίοι, δύο οικονομίες, δύο κουλτούρες. Υπάρχει ο παρασιτικός βίος του Συστήματος, των επίσημων θεσμών, της φαυλοκρατίας του**

status

quo

. Και υπάρχει ο παραγωγικός βίος της κοινωνίας των ατόμων, των δημιουργών, των ανθρώπων του αγώνα και της αριστείας. Υπάρχει η επίσημη, κίβδηλη οικονομία και υπάρχει η ελεύθερη παραοικονομία. Υπάρχει η κουλτούρα της πονηριάς και της απάτης – υπάρχει και η κουλτούρα του μυαλωμένου, της αλήθειας, της ικανότητας. Έχει προκληθεί απόλυτη διαίρεση μεταξύ του Συστήματος και της Κοινωνίας.

Διχασμός μεταξύ του «Εμείς» των Δημιουργών και του «Αυτοί» της Φαυλοκρατίας, της Πολιτικής, Οικονομικής, Πνευματικής, Ακαδημαϊκής, Δημοσιογραφικής, Θρησκευτικής Φεουδαρχίας. Η διαίρεση και ο διχασμός αυτός τέμνει δι' όλων των κοινωνικών διαστρωματώσεων και ομαδοποιήσεων. Οι δημιουργοί είμαστε σε όλα τα επίπεδα και όλες τις λειτουργίες. Επιχειρηματίες και άνθρωποι του μόχθου, αγρότες και έμποροι, υπάλληλοι και επαγγελματίες, γνωστικοί και πρακτικοί, βιοτέχνες και καλλιτέχνες, τεχνίτες και βιομήχανοι και καλλιεργητές των γραμμάτων, άνθρωποι στο δημόσιο και άνθρωποι της παραοικονομίας. Προ πάντων και εξεχόντως η Νεότητα ανήκει στον αδιάφθορο κόσμο της Δημιουργίας.

Τα άτομα εδεδεάζοντο και εβιάζοντο να μετέχουν στη Φεουδαρχική Φαυλοκρατία σαν εξαρτήματά της. Γι' αυτό το Σύστημα είχε οργανωθεί φεουδαρχικά. Καταλαβαίνουν όμως οι συμπολίτες μας που για να ζήσουν καλύτερα τα παιδιά τους υποχρεώθηκαν να ενταχθούν στο Σύστημα και να προσκυνήσουν το Λεβιάθαν της Φαυλοκρατίας: η θέση τους δεν είναι με Αυτούς. Σας εξαθλίωσαν σαν προσωπικότητες, σας εξευτέλισαν σαν δημιουργούς, εκμεταλλεύτηκαν τους φόβους και τις αβεβαιότητές σας και τις αδυναμίες σας, και τώρα σας παίρνουν πίσω ό,τι σας έδωσαν για να υπηρετείτε το Λεβιάθαν της ανικανότητας, της σήψης και της διαφθοράς. Η θέση σας είναι με εμάς, τους Δημιουργούς.

Το Σύστημα εγκαταλείπεται. Η κοινωνία το περιφρονούσε ανέκαθεν. Τώρα το απεχθάνεται και το μισεί. Και ταυτόχρονα το περιγελά. Ταυτόχρονα γελάει μαζί του αλλά και αρχίζει να οργίζεται μαζί του. Και δίκαια. Η καταστροφή που προκάλεσε στη χώρα η Φαυλοκρατία είναι γιγαντιαία. Η γύμνωση της αμέτρητης ανικανότητας του Συστήματος προκαλεί ατέρμονα γέλωτα: φάνηκε η παραμόρφωσή του. Η ασχήμια του όμως είναι εφιαλτική. Προκαλεί απέχθεια. Η επιμονή του να μην ντρέπεται γεννάει μίσος εναντίον του στην κοινωνία. Και στους πελατειακούς του διπλό μίσος. Η τερατώδης αποτυχία του διεγείρει στους Δημιουργούς οργή και αγανάκτηση.

Το Σύστημα του ΝεοΕλληνισμού είναι σαν τη Βαβυλώνα της Αποκάλυψης. Ακριβώς προφητεύεται η μοίρα της:

...καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων· ἔπεσεν ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων κα

ὶ

φυλακ

ῆ

παντ
ὁ
ς πνεύματος
, α
καθάρτου κα
ὶ
μεμνημένου... κα
ὶ
, ἥ
κουσα
, ἅ
λλην φων
ῆ
ν
, ε
κ το
ῦ
ο
, υ
ρανο
ῦ
λέγουσαν·
, ε
ξέλθατε
οἱ
λαός μου
, ε
ξ α
, υ
τ
ῆ
ς,
ὅ
να μ
ῆ
συγκοινωνήσητε τα
ῖ
ς
αἱ
μαρτίαις α
, υ
τ
ῆ
ς, κα
ὶ
, ε

κ τ
ῶ
ν πληγ
ῶ
ν α
ὕ
τ
ῆ
ς
ῖ
να μ
ῆ
λάβητε·
ὅ
τι
ἔ
κολλήθησαν α
ὕ
τ
ῆ
ς α
ἰ
αί
μαρτίαι
ἀ
χρί το
ῦ
ο
ὕ
ρανο
ῦ
, κα
ὶ
ἔ
μνημόνευσεν
ὁ
Θε
ὸ
ς τ
ὰ
ἄ
δικήματα α
ὕ
τ
ῆ
ς.

ἄ
πόδοτε α
ὕ
τ
ἦ
ὦ
ς κα
ἰ
α
ὕ
τ
ἦ
ἄ
πέδωκεν, κα
ἰ
διπλώσατε τ
ὰ
διπλ
ᾱ
κατ
ὰ
τ
ὰ
ἔ
ργα α
ὕ
τ
ἦ
ς·
ἔ
ν τ
ῶ
ποτηρί
ῳ
ῶ
ἔ
κέρασεν κέρασατε α
ὕ
τ
ἦ
δίπλο
ῦ
ν·
ὅ
σα
ἔ

δόξασεν α

υ΄

τ

ἡ

ν κα

ἰ

΄ε

στηνίασεν, τοσο

ῶ

τον δότε α

΄υ

τ

ῆ

βασανισμ

ὀ

ν κα

ἰ

πένθος.

ὅ

τι

΄ε

ν τ

ῆ

καρδί

α

α

΄υ

τ

ῆ

ς λέγει

ὅ

τι κάθημαι βασίλισσα κα

ἰ

χήρα ουκ ε

΄ι

μ

ἰ

κα

ἰ

πένθος ο

΄υ

μ

ἡ

΄ί

δω. δι

ὰ

το
ὕ
το
ἔ
ν μι
ᾱ
ἦ
μέρ
α
ἦ
ξουσιν α
ι
πληγα
ι
α
ὑ
τ
ῆ
ς, θάνατος κα
ι
πένθος κα
ι
λιμός, κα
ι
ἔ
ν πυρ
ι
κατακαυθήσεται
ὅ
τι
ἡ
σχυρ
ὸ
ς κύριος
ὁ
Θε
ὸ
ς
ὁ
κρίνας α
ὑ
τήν
.

Ἀποκάλυψις Ἰωάννου, 18.2, 4-8

Ὅσο δεν εννοεῖ να παραδεχθεῖ τη συντριβὴ της ἡ **Νεοελληνικὴ Βαβυλὼν** της **Φαυλοκρατίας**

τόσο ακριβότερα θα το πληρώσει. Φεύγουμε ἀπὸ αὐτὴν τα άτομα της δημιουργίας για να σωθούμε, ὅπως επιτάσσει ο ἄγγελος της ἀποκάλυψης. Γιατί ἡ Ἀνομία της θα τιμωρηθεῖ φρικτὰ.

Διπλά θα της αποδοθοῦν τα ἔργα της ἀπάτης και ἀνικανότητάς της. Θεὸς και λαὸς ἔκρινε. ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ.

Ἡ πρώτη περίοδος του Νεοελληνικοῦ Κράτους τελείωσε σηματοδοτούμενη ἀπὸ τρία χαρακτηριστικὰ γεγονότα. Το 1893 ἡ Ελλάδα πτωχεύει και τίθεται ὑπὸ Διεθνή Οικονομικὸ Ἐλεγχο και Επιτροπεία. Το 1896 διενεργοῦνται στην Αθῆνα οἱ πρώτοι Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες. Και το 1897 ἡ χώρα συντρίβεται στρατιωτικά στον ΕλληνοὌθωμανικὸ Πόλεμο. **(Φανφάρες και Ἀποτυχία αποτελοῦν ἀναπόσπαστη σύζευξη στο ΝεοΕλληνικὸ Παραμόρφωμα, και πάντοτε προκαλοῦν μακάβριο γέλωτα στους φρόνιμους και σοφοὺς).**

Ἡ Κοινωνία κατεδίκασε τότε Παλαιοκομματισμὸ και Φαυλοκρατία, και ἀπὸ την καταδίκη αὐτὴ ξεπήδησε ἡ

Στρατιωτικὴ Επανάσταση του 1909. Ἡ Δεύτερη Μεγάλῃ Επανάσταση της σύγχρονης ἱστορίας της χώρας.

Η Δεύτερη Επανάσταση απέτυχε όπως η Πρώτη του 1821. Και για τους ίδιους βασικά λόγους. Επανάσταση σημαίνει Νέα Αρχή. Όταν το Σύστημα της κοινωνίας αποδεικνύεται πασιφανώς ανίκανο να εκτελέσει τον συστατικό ρόλο του (να ηγηθεί της χώρας επ' ωφελεία της κοινωνίας των ατόμων), η κοινωνία το αλλάζει. Δεν πρόκειται σε τέτοιες περιπτώσεις για διορθωτικές κινήσεις προκειμένου να βελτιστοποιηθεί η λειτουργία μιας καλοφτιαγμένης μηχανής. Ούτε καν το θέμα είναι η επισκευή μιας μηχανής που παρουσιάζει μεν προβλήματα, αλλά γενικά αντέχει και το κόστος αλλαγής της θα είναι μεγαλύτερο από το κόστος επιδιόρθωσής της. Εδώ η μηχανή είναι σαβούρα, άχρηστα παλιοσίδερα. Την πετάμε. Άλλως η φύση την αποσύρει αφ' εαυτής. Η φυσική μέθοδος απόσυρσης του άχρηστου είναι η αναγκαία ανακοπή των λειτουργιών του. Το Σύστημα τότε για ένα διάστημα λειτουργεί εν κενώ. Και εντέλει καταρρέει. Το χάος είναι το εργαλείο της κοσμικής τάξης για την αποκατάστασή της στο μέρος εκείνο του Όλου της Πραγματικότητας όπου έπαυσε να τηρείται από ένα τεχνητό Σύστημα. Η αταξία είναι η προϋπόθεση αποκατάστασης της φυσικής τάξης εκεί όπου ένα Σύστημα τεχνητής τάξης παραμόρφωσε τη φυσική μορφή των πραγμάτων. Η εκδίκηση του όντος είναι τρομακτική. Αλλά και μεγαλειώδης.

Η Πρώτη Επανάσταση του 1821 απέτυχε γιατί δεν έδωσε Αρχή και Μορφή Ελληνισμού. Παρήγαγε ένα πολλαπλό παραμόρφωμα που γρήγορα παγιοποιήθηκε στο Σύστημα Αναποτελεσματικότητας που έχουμε πολλές φορές αναλύσει σε βάθος. Η Δεύτερη Επανάσταση του 1909 απέτυχε πάλι γιατί δεν έκανε την απαιτούμενη Νέα Αρχή με γέννηση Νέας Μορφής. Η Νέα Πολιτική Ηγεσία τότε, αγνόησε τον αδήριτο Εναρκτικό νόμο: η Στρατηγική Αναγέννησης πρέπει να είναι Συνολική, Ριζοσπαστική, Ειδωλοκλαστική και Ελευθεροκεντρική. Δεν ξεκινάς εξ αρχής κατι με τον Νομο της Συνέχειας. Κάθε Νέα Αρχή υπακούει στον Νόμο της Ασυνέχειας. Αλλά η Νέα Πολιτική της Επανάστασης του 1909 λανθασμένα επικεντρώθηκε μόνο στις εξωτερικές σχέσεις και την αμυντική στρατηγική. Έγινε πραγματική Επανάσταση σε αυτόν τον τομέα. Αλλά στο εσωτερικό ακολουθήθηκε αφρόνως ο Νομος της Συνέχειας και δεν έγιναν οι αντίστοιχες ριζοσπαστικές τομές. Δεν γκρεμίστηκαν είδωλα. Και δεν απελευθερώθηκε όλο το δυναμικό της κοινωνίας, αλλά ένα μέρος του μόνο, αυτό που γαλβανίστηκε από το νέο ρεαλιστικό μεγάλο εξωτερικό στόχο, και έδωσε τις ηρωικές προσπάθειες της δεκαετίας 1912-1922. Επομένως αγνοήθηκε η τετρακτύς των αναγκών επιτυχίας μιας Επανάστασης. Και έτσι το εγχείρημα ήταν καταδικασμένο.

Η τραγωδία της πρώτης περιόδου της σύγχρονης ιστορίας της χώρας (1821-1909) έδωσε τη θέση της στην κωμωδία της δεύτερης (1909-2010) που συμπλήρωσε 100 χρόνια και τώρα επιτέλους κλείνει.

Το τέλος της δεύτερης περιόδου σηματοδοτήθηκε από τρία πάλι γεγονότα απολύτως αντίστοιχα, αν και με άλλη σειρά, προς την τριάδα στο τέλος της πρώτης περιόδου. Η διενέργεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Η πλήρης αποδυνάμωση του Στρατηγικού Βάρους και Ισχύος της χώρας το 2007. Και η χρεωκοπία με υπαγωγή της χώρας σε διεθνή έλεγχο και επιτροπεία τώρα το 2010. Η αναλογία είναι τέλεια. Ερχεται αναπόφευκτα η Επανάσταση. Το ζήτημα είναι μόνο αν θα έχουμε συνολική καταστροφή ή δημιουργική καταστροφή. Σαυτές τις συναντήσεις μας αν αλύουμε διεξοδικά, υπο την καθοδήγηση του κλασσικού Λόγου του Οντος, τον τρόπο μεταμόρφωσης και μεταστροφής της καταστροφής σε δημιουργία.

Ήλθε ο καιρός για την Τρίτη και Τελειωτική Επανάσταση. Το Σύστημα κατέρρευσε. Να χρησιμοποιήσουμε τα ερείπια και το Χάος που αφήνει πίσω του για μια Νέα εντελώς Αρχή. Μόνο έτσι θα στηθεί κάτι βιώσιμο. Έτσι θα απαλλαγούμε από τη συστηματική θνησιγένεια του φαύλου παλαιού Συστήματος. Τη στρατηγική μιας Νέας Αρχής πραγματευόμαστε και εξειδικεύουμε σε αυτόν τον Κύκλο. Που ήταν προφητικός και ως προς την ακριβή συγκυρία του σεμιναρίου μας αυτής της Πέμπτης. Αυτές τις ημέρες έπεσε και τυπικά η αυλαία για το Σύστημα. Και ο προαναγγελθείς τίτλος της συνάντησής μας είναι:

ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ.

ΜΟΙΡΑ'Η ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ;

Το τέλος του Συστήματος θα είναι και το τέλος της χώρας και της κοινωνίας μας; Η θα κάνουμε εμείς τα άτομα Δημιουργίας της Κοινωνίας, οι Νέοι στα χρόνια και στην ψυχή και οι Μεγάλοι στο μυαλό, τα Εγκαινία της Νέας Κτίσης, του Νέου Κόσμου του Ελληνισμού; Ιδού το Μέγα Ερώτημα.

Η εκδήλωση θα γίνει την Πέμπτη 6 Μαΐου στις 8.30 το βράδυ, στην Αίθουσα Διαλέξεων του Μεγάρου Λόγου και Τέχνης, Πλατεία Γεωργίου Α΄, 2^{ος} όροφος.

Μετά την ομιλία ακολουθεί διεξοδική, ανοικτή συζήτηση.

Η είσοδος είναι ελεύθερη.